

и грозната смъртъ. Слѣдъ като наситиха кръвнишкото си любопитство, отѣкаха единъвърбовъ колъ, набучиха главата и тръгнаха едни напредъ съ набучената глава, а други слѣдъ тѣхъ. Уловенитъ ги закараха за Икисча и отъ тамъ въ сливенскитъ затворъ, като имъ дадахъ по заповѣдта на слив. мютесарифинъ, да ѣдатъ прѣдъ заптийскитъ коуши и главата на вѣйводата сложена срѣщо тѣхъ. Като се нахраниха, оковаха ги въ желѣза и ги затвориха въ полицитъ по особно. Отъ останалитъ отъ четата, нѣкои бѣха изловени отъ войската, и ги затвориха, а други които сполучиха да си отидатъ въ къщата и да почнатъ работата си, както и други, които прибѣгнаха, кой въ село, кой въ воденица, кой въ тепавица и пр. бѣха прѣдадени.... Чернитъ прѣдателски души, при които се прикриваха не пожелаха тѣзи мъченици, но ги прѣдадахъ на турцитъ, като, че тѣ ще имъ дадѣтъ Бо'зна' какви награди. Прѣдатели! не можете изми вашитъ подли души отъ чернотата. Вѣчно ще се срамитъ и ще чървете лицата си прѣдъ народнийтъ ни сѣдъ. Докаранитъ хванати отъ разбитата чета на Стоилъ вѣйвода ги запрѣха въ тѣснитъ полици, усамотени и оковани съ желѣза. Мнозина отъ другаритъ имъ оставиха коститъ си на разни мѣста въ неравната борба, за да докажатъ на врагътъ, че и отъ този народъ излѣзаха хора, които съ отворенни обятия отиваха срѣщо коршумитъ и смъртъта за да извоюватъ свободата на отечеството си, безъ да се жалегъ. За жалость, самата природа въспрѣпятствува на прѣдприятието. Малката силица се удави и надви отъ навалицата на турската гланта. Изловиха се надѣжднитъ юнаци, свързаха се пѣргавитъ сили и се хвърлиха да гинатъ и немоуцѣятъ въ тъмнитъ зандани и очакваха въ неизвѣстность сѣдбата си.